

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 191/2022-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], tohto času Ústav na výkon trestu odňatia slobody, [REDAKOVANÉ], proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok č. k. PK-2T/33/2015 zo 17. marca 2016 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5To/4/2021 z 25. novembra 2021 a uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Tost/12/2016 zo 7. apríla 2016 a predchádzajúcim rozhodnutiam o väzbe takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 14. januára 2022 domáha vyslovenia porušenia bližšie nešpecifikovaných práv rozhodnutiami súdov v jeho trestnej veci. Sťažovateľ zároveň požiadal o ustanovenie právneho zástupcu. Z ústavnej sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľ namieta nezákonnosť pri určení výmery trestu odňatia slobody, k sťažnosti však nepriložil kópiu rozhodnutí, ktorými mu trest bol určený. V sťažnosti tiež namieta nezákonnosť väzby, ktorá predchádzala výkonu trestu odňatia slobody.

2. Preto bol sťažovateľ výzvou z 21. januára 2022 upovedomený o tom, že jeho ústavná sťažnosť nespĺňa § 123 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ustanovené náležitosti ústavnej sťažnosti, a bol vyzvaný, aby vysvetlil, proti akým rozhodnutiam ústavnú sťažnosť podáva, z akých dôvodov a aké jeho základné práva mali byť porušené. Zároveň bol vyzvaný, aby predložil kópie právoplatných rozhodnutí, proti ktorým podal ústavnú sťažnosť. Napokon bol vyzvaný, aby predložil vyplnené potvrdenie o majetkových pomeroch.

3. Na to sťažovateľ reagoval podaním z 9. februára 2022, z ktorého je zrejmé, že namieta predovšetkým výrok o treste, ktorý mu bol uložený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu č. k. PK-2T/33/2015 zo 17. marca 2016 v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu č. k. 5To/4/2021 z 25. novembra 2021. Sťažovateľ opísal pochybenie pri určení výmery trestu týmito rozhodnutiami. Okrem toho namietol, že rozhodnutia sú založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. Tiež namietal nezákonnosť postupu polície v prípravnom konaní, a to, že vo veci rozhodoval nepríslušný súd. Okrem toho namietol nezákonnosť väzby, ktorú vykonával pred tým, ako nastúpil na výkon trestu odňatia slobody, a v tejto súvislosti predložil väzobné uznesenia Špecializovaného trestného súdu č. k. 2Tp/5/2015 z 2. marca 2015 a č. k. PK-2T/33/2015 z 1. decembra 2015 a zo 17. marca 2016 a najvyššieho súdu č. k. 5Tost/12/2016 zo 7. apríla 2016, ktorým bola zamietnutá jeho sťažnosť proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu zo 17. marca 2016. Pritom uviedol, že sťažnosť podáva proti tomuto uzneseniu najvyššieho súdu a rozhodnutiam o väzbe, ktoré mu predchádzali.

II.

4. V rozsahu, v ktorom sťažovateľ namieta zákonnosť vykonaných dôkazov, nepríslušnosť Špecializovaného trestného súdu a pochybenia pri určení výmeru trestu odňatia slobody rozsudkom Špecializovaného trestného súdu zo 17. marca 2016 v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu z 25. novembra 2021, nie je daná právomoc ústavného súdu. Námiety sťažovateľa proti týmto rozhodnutiam môže uplatniť v dovolaní podľa § 371 Trestného poriadku. Je plne v právomoci najvyššieho súdu ako súdu dovolacieho tieto námiety preskúmať a v prípade ich zistenia vysloviť porušenie zákona a zrušiť napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Poskytnutie ochrany v prípade potenciálneho porušenia práv sťažovateľa spadá do právomoci najvyššieho súdu, čo podľa § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde vylučuje právomoc ústavného súdu. Preto ústavný súd návrh v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci.

5. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Sťažovateľ namieta uznesenie najvyššieho súdu zo 7. apríla 2016 a rozhodnutia o väzbe, ktoré tomuto uzneseniu predchádzali. Sťažnosť je v tomto rozsahu podaná oneskorene a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

III.

6. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd môže ustanoviť právneho zástupcu, ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. V prípade sťažovateľa ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, keďže boli zistené dôvody na jej odmietnutie pre nedostatok právomoci a pre jej oneskorenosť. Preto nebolo žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu vyhovené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. marca 2022

Peter Straka
predseda senátu